

[Hjortnæs]

komstpølitik, hvis man ikke kunne få nogle ting igennem på skatteområdet. Hr. Gert Petersen ved udmærket godt, at der i Marienborgaftalerne indgik en aftale om, at man skulle have en værdistigningsafgift på jord og fast ejendom, og at man skulle i gang med at begrænse den uindskrænkede ret til at fradrage renter af privat gæld. Tiden for SV-regeringen var ikke lang nok til at realisere denne målsætning, men for socialdemokratiet var det afgørende, at der netop på disse områder var en principiel enighed, og vi har grund til at tro, at det også var blevet praktisk politik, hvis tiden havde været lang nok.

Så siger hr. Gert Petersen, og det vil han gerne harcelere lidt over, at jeg havde nogle visioner om, at venstre ville indtage en rolle som den, det radikale venstre tidligere har indtaget. Det er ikke muligt for en ansvarlig socialdemokratisk bevægelse, der fører politik i dette folketing, at operere med politiske sværmere som hr. Gert Petersen og den gruppe, han nu repræsenterer. Det er ikke muligt, jeg beklager det, men det er ikke muligt. Den politiske kamp i Danmark er fortsat den, som den faktisk har været hele tiden, nemlig en kamp mellem socialdemokratiet på den ene side og de borgerlige politikere på den anden side. Vi har behov for i mange relationer at have en medspiller i den borgerlige blok, fordi vi har sværmere på venstrefløjen, som ikke er i stand til at bære det medansvar, der forudsættes, for at man kan fungere og have indflydelse i dette folketing.

(Kort bemærkning).

**Gert Petersen (SF):**

Jeg mærkede mig, at hr. Hjortnæs var meget optaget af en strid i socialistisk folkeparti for nogle år siden, en strid, som er fuldkommen overstået nu, hvilket hr. Hjortnæs sikkert beklager, og hr. Hjortnæs mente, at de fornuftige, de, der ville samarbejde med socialdemokratiet, var blevet udskilt. Jeg vil også meget gerne samarbejde med socialdemokratiet, men ikke på hvilke som helst betingelser, og jeg vil egentlig godt minde om, at en af dem, som meldte sig ud, hr. Poul Dam, i 1973 udtalte: vi er blevet snydt og bedraget. Hvem sagde han det om? Det sagde han om socialdemokratiet. Han sagde, at socialdemokratiet havde snydt og bedraget SF. Jeg var

ikke enig med ham på det tidspunkt. Jeg mente, at det var vores egen tåbelighed, hvis vi ikke havde opnået tilstrækkeligt i de forhandlinger, som vi dengang førte med det meget hårde og taktisk meget dygtige socialdemokrati, men jeg vil egentlig nok sige, at som det ligger i dag, synes jeg, vælgerne har en vis grund til at sige, som hr. Poul Dam sagde om socialdemokratiet i 1973.

Og så skal jeg lige sige om hr. Hjortnæs' rolle i hele denne sag om venstrefløj og højrefløj og sværmere osv., at hvis vi ser netop på den skattepolitiske debat – Folketingstidende 1977–78 sp. 10158 – så ser vi hr. Hjortnæs, der var ordfører, sige:

»Jeg vil tillade mig at udlægge hr. Christophersens og hr. Hagen Hagensens indlæg her i dag således, at man ikke vil afvise en drøftelse af rimeligheden i en ændring af de gældende fradragsordninger, herunder en begrænsning af rentefradragsretten. Jeg noterede mig selvfølgelig hr. Christophersens forudsætning for at drøfte en begrænsning i rentefradraget, men denne forudsætning udelukker efter min opfattelse ikke en drøftelse.«

Hvad sagde skatteministeren? Hvad sagde den daværende socialdemokratiske skatteminister? Han var måske en sværmer? Han sagde – Folketingstidende 1977–78, sp. 10156 – efter at han havde rost hr. Waldorff for venstresocialisternes måde at argumentere på:

»... men jeg synes ikke, det var helt rimeligt, at hr. Christophersen og hr. Hagen Hagensen« – de to medlemmer, som hr. Hjortnæs lige havde rost – »alene forfaldt til en gammel kritik af alt det, man ikke ville være med til, og glemte at fortælle, hvad man gerne ville være med til, og hvilke midler man gerne ville anvende.«

Mens hr. Hjortnæs fandt ud af, at manovre fra den side af salen havde været imødekommende og flinke og lagt op til en forhandling med socialdemokratiet, drog den daværende skatteminister den konklusion, at man havde været gode og afvisende og ikke ville tale om realiteterne.

Jeg tror, det siger en hel del om forholdene inden for socialdemokratiet, hvem der er sværmere, og hvem der er realitetspolitikere, men jeg tror bare, enden på det bliver, at der bliver vendt om på, hvem der er sværmere, og hvem der er realitetspolitikere. Jeg tror, at